

คำจารึก

๑. ๑ ห้องสองว่าเมื่อพระเจ้าอุเทนได้สมบัตินเมืองโกสัมพี ครั้งนั้นมีเศรษฐีผู้หนึ่งเข้าไปพบปโรหิตจึงถามว่า วันนี้มีฤกษ์ประ
๒. การใดบ้าง ปโรหิตบอกว่ากุมารคลอดวันนี้จะได้เป็นเศรษฐีๆ กลับมาบ้านให้ทรัพย์ ๑๐๐๐ แก่นางกาฬาทาสีไป
๓. เทียวซื้อกุมารอันเกิดในวันนี้มาให้เรา ภอนางนครโสภณเกิดบุตรเป็นชายให้ทาสีเอาไปทิ้งเสียริมทาง^(๑) กาแลสุนัข
๔. ล้อมอยู่ บุรุษผู้ ๑ ได้กุมารไว้ นางกาฬาทาสีซื้อกุมารมาให้เศรษฐีๆ เลี้ยงไว้ดูบุตรแห่งตน ให้ชื่อโสมสกกุมาร ครั้นภรรยา
๕. เศรษฐีคลอดบุตรเป็นชาย เศรษฐีกลัวโสมสกกุมารชิงสมบัติ คิดจะฆ่าโสมสกเสีย จึงสั่งนางกาฬาทาสีให้เอาโสมสกกุมารไปทิ้งที่ประตู
๖. คอกโค เมื่อเพลลาเปิดประตูคอก โคอุสุภราชยืนคร่อมไว้ นายโคบาลได้ไว้ครั้ง ๑ แล้วเอากุมารไปทิ้งที่ทางเกวียน
๗. จะให้โคเหยียบ บุญบันดาลให้โคซึ่งเทียมเกวียนสลัดแอกออกนายเกวียนเห็นเอามาเลี้ยงไว้ครั้ง ๑ แล้วเอากุมาร
๘. ไปทิ้งที่กอไผ่ในป่าช้าผีดิบ เพื่อให้หมอนุชกินเสีย ภอนางแพะไปพบเข้าก็ยืนคร่อมให้กุมารกินนม เด็กเลี้ยงแพะ
๙. เห็นก็อุ้มกุมารขึ้นแล้วต้อนฝูงแพะมาบ้านได้กุมารเลี้ยงไว้ครั้ง ๑ แล้วให้ทาสีเอากุมารไปทิ้งเสียบนเงื้อมเขาที่ฆ่าใจร กุมาร
๑๐. ตกลงไปค้างอยู่บนปลายไผ่ ภอช่างสานไปเที่ยวตัดไม้พบเข้าก็เอามาเลี้ยงไว้ครั้ง ๑ แต่เศรษฐีคิดฆ่าโสมสกถึง ๔ ครั้งก็มี
๑๑. ตาย ต้องเอาทรัพย์ไปให้ชนอันได้กุมารไว้ทุกครั้ง เป็นทรัพย์ค่าสินไถ่ถึง ๔๐๐๐ ครั้นอายุโสมสกได้ ๑๐ ปี เศรษฐีจึงให้โสมสกถือหนังสือ
๑๒. สือไปถึงนายช่างม่อ ใจความว่า ถ้ากุมารผู้ใดไปถึงท่านๆ จงฆ่าเสีย โสมสกรับหนังสือแล้วเดิรมาพบบุตรเศรษฐีเล่นขลุ่ยอยู่กับเด็ก
๑๓. ชาวบ้าน กุมารเศรษฐีวานให้โสมสกเล่นแทนตัว แล้วรับเอาหนังสือไปให้ช่างม่อๆ เห็นอักษรแล้ว จับบุตรเศรษฐีใส่เตาหม้อเผาเสียถึงแก่ความตาย ฯ